

İŞÇİ MÜCADELEYE NASIL KATILIR?

Aydınlık Gazetesi, 12 Ekim 2015

Yıldırım Koç

Ekonomik ve siyasal kriz giderek daha da derinleşiyor. Daha bugünden, dünyada işçi sınıfı mücadelesinin en yaygın olduğu ülke herhalde Türkiye. Her gün bir yerlerde işçi eylemleri var.

Ancak henüz milyonlar mücadeleye girmiş değil.

Peki, milyonlar mücadeleye ne zaman katılacak?

Sorunlar arttığında sorun çözmek için başvuru ucuz, kolay ve risksiz seçenekler birer birer tüketildikten sonra, işçi sınıfımız bir bütün olarak harekete geçecek.

Sıradan bir işçi gibi düşünün.

Ücretiniz yetmiyor. Ne yaparsınız?

Bir sürü seçenek var. Önce onlara başvururum. Bunları tek tek sınıyorum.

Sıradan bir işçi ne yapabilir?

MÜCADELEYE GİRMEK YERİNE KOLAYCI ÇÖZÜMLER

Emperyalist bir ülkede yaşıyorsam, başka ülkelerin sömürülmesine destek veririm.

İş olanakları bolsa, bu işyerinden ayrıлып, daha iyi koşullarda başka bir işe girerim.

Köyümle bağım sürüyorsa, köyüme dönüp geçim sağlamaya çalışırım; köyde yaşayıp kira ödemedem yakındaki bir fabrikada çalışmayı sürdürürüm.

Kapağı Almanya'ya, Fransa'ya, İsveç'e atmaya çalışırım.

Bir kursa gidip vasıflılık düzeyimi yükseltir, daha iyi iş bulurum.

Ben yalnızca işçi değilim; belirli bir etnik kökenim, inancım, siyasi görüşüm, mesleğim var. Bu ilişkiler aracılığıyla iş bulmaya çalışırım.

Bankalara borçlanıp sorunumun çözümünü ertelerim.

Fazla mesaiye kalıp gelirim artırmaya çalışırım.

İkinci bir işte çalışırım. Eve iş alır, ailemle birlikte ek gelir elde ederim.

Evde geçim sağlayan yalnızca ben isem, eşimi ve çocuklarımı da işe sokarım.

Evde emekli biri varsa, onun da çalışmasını isterim.

Aileden kalan tarla, arsa, ev varsa, bunları satarım.

Kıdem tazminatımı alıp borçlarımı kapatırım.

Kira ödememek için annemlerin evine taşınırım.

Ar damarım çatlamışsa, rüşvete ve hırsızlığa başvururum.

GÜNÜMÜZÜN ŞARTLARI GEÇMİŞTEKİNDEN FARKLI

Bu listeye daha başka seçenekler de ekleyebilirsiniz.

Geçimini işgücü satışıyla sağlayan yaklaşık 18 milyon insan, sıkıntıları arttıkça, önce bu seçenekleri sınıyor. Hırsızlık ve rüşvet dışında bu seçeneklerde risk yok. Ödenmesi gereken ciddi bir bedel de söz konusu değil. Başınızı fazla bir belaya sokmanız gerekmeden sıkıntıyı aşıyor veya erteliyorsunuz.

Sıradan bir işçi, gayet doğal olarak, bu seçenekleri biliyor ve uyguluyor.

Ancak bu seçeneklerin sorunları çözmeyeceği yaşana yaşana öğrenildiğinde, işçi mücadeleden başka çaresi kalmadığını kabulleniyor ve mücadeleye giriyor. Tabii ki, her işçinin ille bu seçeneklerin tümünü yaşaması gerekmiyor. Başkasının deneyimlerinden öğrenen, bedelsiz gözüken birçok seçeneği kendisi yaşamadan aşan işçiler de var. Ancak sıradan bir işçinin kafasında oluşan çözüm yollarının bunlar arasından seçildiğini anlamak gerekiyor.

Türkiye yeni bir döneme girdi.

Kapitalizmin üçüncü küresel krizi ile Türkiye ekonomisinin krizi örtüştü. Ayrıca emperyalist güçlerin vatanımıza yönelik saldırıları yoğunlaştı; bu saldırı göğüsleniyor ve püskürtülüyor.

Zor bir dönemi aşacağız.

Bu zor dönemde sıradan bir işçinin normal koşullarda aklına gelen kolaycı ve bedelsiz seçeneklerle sorun çözmek mümkün olmayacak.

Hayat, milyonlarca işçiyi ekmek ve hak mücadelesine zorlayacak.

İşçileri mücadeleye girmeye biz ikna edemeyiz. Kapitalizm ikna edecek; onları çaresiz bırakacak; işçiler için mücadeleden başka çıkar yol kalmayacak.

Bu mücadelenin yarattığı enerji örgütlenerek, bağımsız ve demokratik bir Türkiye, sınıfsız ve sömürsüz bir dünya doğrultusunda değerlendirilebilirse, sorunlara köklü çözümler getirilebilecek.

İşçinin oturduğu minder tutuşuyor.